

§ 1. Ustala się cenę sprzedażną druków płatnych jak następuje:

	Za sztukę:
1) kartki pocztowe pojedyncze (kraj i zagr.)	1 gr.
2) kartki pocztowe podwójne	2 "
3) przekazy pocztowe krajowe i zagraniczne	2 "
4) przekazy telegraficzne	2 "
5) adresy pomocnicze krajowe i zagraniczne bez przekazu pobraniowego i z przekazem pobraniowym	2 "
6) deklaracje celne	2 "
7) blankiety teleg.	2 "
8) pokwitowania nadania telegramów	10 "
9) formularze statystyczne	1 "
10) pocztowe książki nadawcze	1 zł. 20 "
11) pocztowe książki odbiorcze	60 "
12) książki na pobór znaczków pocztowych	20 "
13) spisy urzędów pocztowych wraz ze spisem urzędów woj. górnośląskiego (oddzielnie zaś pierwszy 2 zł., drugi 1 zł.)	3 zł. — "
14) wykazy dodatkowe do spisu urzędów pocztowych №№ 1—23 włącznie	10 "
15) mapy połączeń pocztowych:	
a) dla urzędników	50 "
b) dla osób prywatnych.	2 zł. — "

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1925 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

27.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 2 stycznia 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o uzupełnieniu i zmianach taryfy polskich normalnotorowych kolei państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych.

Na mocy art. 4 p. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Do „Taryfy polskich normalnotorowych kolei państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych” (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 31, poz. 193; № 55, poz. 396 i 398; № 63, poz. 440; № 63, poz. 494; № 73, poz. 576; № 84, poz. 663; № 94, poz. 753; № 109, poz. 867; № 120, poz. 971 i № 132, poz. 1090 oraz z r. 1924 № 24, poz. 254; № 35, poz. 375; № 53, poz. 539 i № 77, poz. 753) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

We Wstępie:

1) W punkcie II-a po słowach „kolei państwowych” dodaje się słowa „okręgu katowickiego”.

2) W punkcie III z ustępu pierwszego skreśla się słowa „jak również okręgu katowickiego”.

3) W tymże punkcie III ustęp ostatni od słów „W komunikacjach” do słowa „polskiej” otrzymuje brzmienie następujące:

„W komunikacjach ze stacjami kolei, położonych na obszarze W. M. Gdańska, oraz w komunikacjach przez te koleje dolicza się do opłat według taryfy niniejszej dodatek w wysokości różnicy pomiędzy taryfą, stosowaną w komunikacji czysto miejscowej między stacjami wyżej wymienionych kolei, a taryfą niniejszą.

Wysokość dodatku ustala się w zależności od każdorazowej wysokości taryf i stosunku waluty gdańskiej do polskiej”.

W Części I.

4) W art. 1 „Zakres działania przepisów” skreśla się słowa „normalnotorowych i szerokotorowych”.

5) Art. 2 „Uzupełnienia i zmiany przepisów” otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. Postanowienia wykonawcze. Odchylenia.

1. Do przepisów niniejszych mogą być wydawane postanowienia wykonawcze, które zatwierdza Minister Kolei trybem ustawowo określonym.

2. Dla pewnych szlaków, odcinków, stacyj, pociągów lub rodzajów odprawy mogą być w uwzględnieniu szczególnych stosunków za zgodą Ministra Kolei wydawane odchylenia od przepisów niniejszych.

3. Postanowienia wykonawcze, tudzież odchylenia od przepisów niniejszych muszą być ogłoszone w taryfie”.

6) W art. 6 „Taryfy” ustęp 2 skreśla się i zastępuje brzmieniem następującem:

„2. Taryfy muszą być względem wszystkich jednakowo stosowane”.

7) W art. 11 „Ograniczenie przejazdu” post. wyk. do ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące: „Nie wolno w wagonach prowadzić handlu przenośnego, krążyć po wagonach w celach zarobkowych, grać na instrumentach muzycznych, śpiewać, żebrać i t. p.”.

8) Art. 13 „Bilety” otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 13. Bilety na przejazd.

1. Każdy podróżny powinien posiadać bilet na przejazd.

Post. wyk. I. Pod wyrazem „bilety” rozumieć należy wszelkiego rodzaju dowody, ważne na przejazd kolejami żelaznymi.

Post. wyk. II. Bilet, wydany na nazwisko pewnej osoby lub na pewną grupę osób, upoważnia do przejazdu tylko daną osobą lub też osobą wymienionej grupy.

2. Na biletach powinny być oznaczone:

a) stacje wyjazdu i przeznaczenia;

b) droga przejazdu; jeżeli użycie różnych dróg lub środków przewozowych jest dopuszczone, powinno to być na bilecie uwidocznione;

- c) rodzaj pociągu i klasa wagonu;
- d) opłata za przejazd lub odległość taryfowa;
- e) dzień, od którego zaczyna się ważność biletu;
- f) czas ważności.

3. Terminy ważności biletów powinny być określone w taryfie.

Post. wyk. I. O ile część II taryfy niniejszej nie zawiera postanowień odmiennych, bilety na przejazd jednorazowy na odległość do 100 km. są ważne 1 dzień, ponad 100 do 400 km.—2 dni, a ponad 400 km.—4 dni.

Pierwszym dniem ważności jest dzień datowania biletu.

Bilet, wydany na pociąg odchodzący według rozkładu jazdy o północy, otrzymuje datę dnia rozpoczynającego się.

Termin ważności biletów jednorazowych i powrotnych na przejazdy pomiędzy stacjami kolei górnośląskich Dyrekcji Katowickiej ustala się na 4 dni bez względu na odległość.

Post. wyk. II. Termin ważności biletów powrotnych, biletów z cenami obniżonemi oraz biletów książeczkowych (zeszytowych, kuponowych) ustala się osobno przy ich zaprowadzeniu.

Post. Wyk. III. Wyjazd powinien nastąpić pierwszego dnia ważności biletu, a jeżeli na bilecie oznaczono pewien pociąg lub porę dnia, to tym pociągiem względnie w tej porze dnia (Por. jednak art. 21, ust. 3). Wyjazd z biletem na podróż pomiędzy stacjami kolei górnośląskich Dyrekcji Katowickiej może nastąpić dowolnego dnia ważności biletu.

Post. Wyk. IV. Za biletami książeczkowemi (zeszytowemi, kuponowemi) wyjazd może nastąpić dowolnego dnia w ciągu ważności biletu.

Post. Wyk. V. Przejazd powinien być ukończony najpóźniej o północy ostatniego dnia ważności biletu.

Postanowienie powyższe nie dotyczy przejazdu za biletami z jednodniową ważnością. Podróżny z takim biletem, o ile rozpoczął podróż w dniu datowania biletu, ma prawo dojechać do stacji przeznaczenia nawet po północy tego dnia bez względu na to, czy przejazd odbywa się pociągiem bezpośrednio od stacji wyjazdu, wskazanej na bilecie, do stacji przeznaczenia, czy też z przesiadaniem po drodze, lecz w tym ostatnim wypadku tylko przy użyciu najbliższych połączeń, przewidzianych rozkładem jazdy.

Post. wyk. VI. Na wypadek spóźnienia się pociągu termin ukończenia podróży przedłuża się odpowiednio”.

9) Art. 16. „Kontrola biletów i dopłaty do cen za przejazd” otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 16. Kontrola biletów. Dopłaty do cen za przejazd. Bilety peronowe.

1. Bilet kolejowy należy okazać na żądanie przy wejściu do poczekalni, przy wejściu na peron i przy wyjściu z peronu, przy wsiadaniu do wagonu, a także w każdym czasie podczas jazdy i oddać go albo przed samem ukończeniem lub po ukończeniu podróży, zależnie od urządzeń, istniejących na końcowym odcinku podróży.

2. Podróżny, który nie może okazać ważnego na przejazd biletu, powinien zapłacić podwójną cenę biletu za odcinek przebyty, jeżeli zaś stacji wyjazdu nie można od razu i z całą pewnością ustalić — podwójną cenę biletu za cały odcinek, który przebył pociąg, jednakże w obu wypadkach nie mniej, niż 5 zł. Kwotę powyższą należy uiścić również i w tym wypadku, gdy pociąg nie ruszył jeszcze z miejsca.

Podróżny, który bez wezwania zgłosi konduktorowi, że nie mógł kupić biletu, uiszcza cenę pojedynczą biletu oraz dopłatę w wysokości 1 zł., ogółem jednak nie więcej, niż podwójną cenę tego biletu.

Post. wyk. I. Bilet, którego tekst bezprawnie zmieniono, odbiera personel służbowy.

Spory, wynikające na tle zakwestjonowanego biletu, rozstrzyga na stacji właściwy organ stacyjny, w pociągu zaś kierownik pociągu.

Post. wyk. II. O ile podróżny przy opuszczaniu stacji, na której odbiera się bilety, nie może okazać ważnego biletu, a niema możliwości ustalenia natychmiast, jaką klasą mógł odbyć podróż, powinien uiścić opłatę zgodnie z ustępem 2 artykułu niniejszego za przejazd klasą drugą, jeżeli zaś w skład danego pociągu wchodziły wagony tylko dwóch klas—za przejazd klasą wyższą.

Post. wyk. III. O ile podróżny, mając zamiar dalszej jazdy, zawiadomi o tem konduktora najpóźniej na ostatniej stacji, do której miał bilet ważny, a—w razie, jeżeli dany pociąg nie zatrzymuje się na niej, najpóźniej na poprzedzającej ją ostatniej stacji postojowej—uiszcza, oprócz pojedynczej ceny biletu, wydanego mu na dalszy przejazd, dopłatę w wysokości 1 zł., ogółem jednak nie więcej, niż podwójną cenę tego biletu.

Post. wyk. IV. Jeżeli okazany bilet nie jest ważny na przejazd w wagonie klasy wyższej, którą podróżny zajmuje lub też na pociąg o taryfie wyższej, którym podróżny jedzie, to za podstawę do obliczenia należności, przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu, przyjmuje się różnicę między ceną biletu za przebyty odcinek klasą wyższą lub pociągiem droższym, a ceną biletu za tenże odcinek według taryfy odnośnej klasy niższej lub odnośnego pociągu tańszego.

Jeżeli odcinek ten nie może być bez wszelkich wątpliwości natychmiast ustalony, to za podstawę do obliczenia dopłat przyjmuje się odcinek od stacji, uwidocznionej na bilecie, a w razie przejścia z obcej kolei lub zmiany wagonu — odcinek od stacji węzłowej lub stacji zmiany wagonu.

Post. wyk. V. Dopłatę 1 zł. za sporządzenie i wydanie pokwitowania w tych wypadkach, kiedy podróżny powinien dopłatę powyższą uiścić, pobiera się bez względu na to, czy opłatę za przejazd lub różnicę cen uiszcza podróżny w pociągu, czy też na stacji.

Post. wyk. VI. Podróżny, który wbrew swej woli albo przez nieświadomość przejechał pewien odcinek bez biletu lub w wagonie klasy wyższej lub też w pociągu o taryfie wyższej, może uiścić, zamiast opłat, przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu, pojedynczą należność za przejazd, względnie pojedynczą różnicę odnośnych cen, o ile przybierającą kwotę zgadza się uiścić natychmiast.

3. Do żadnych dopłat nie jest obowiązany:

- a) podróżny, któremu kolej nie wydała na stacji lub przystanku rozpoczęcia podróży bezpośredniego biletu do stacji przeznaczenia, na stacji zaś pośredniej, do której opiewa jego bilet wobec krótkiego postoju nie mógł skutecznie kupna nowego biletu i bez wezwania powiadomił konduktora przy pierwszym jego spostrzeżeniu; kasa przystanku, wzgl. stacji powinna w tym wypadku zaopatrzyć wydany bilet w stempel „dalej”;
- b) podróżny, który rozpoczął podróż swą na przystanku, na którym nie wydaje się biletów.

4. Podróżny, który odmawia uiszczenia bezwzględnie opłat, wyszczególnionych w ust. 2 i 3, może być usunięty z pociągu.

W tym wypadku podróżny nie ma prawa wymagać, aby jego bagaż był mu dostarczony na inną stację, niż na stację przeznaczenia.

5. Osoby, nie posiadające biletu ważnego na przejazd, powinny przed wejściem na część zamkniętą stacji wykupić bilet peronowy, który należy okazać przy wejściu i oddać przy opuszczaniu tej części stacji. Kto bez ważnego biletu wstępuje na części odgródzone stacji, powinien zapłacić 1 zł.

Post. wyk. I. Bilety peronowe, z wyjątkiem miesięcznych biletów peronowych, dają prawo jednorazowego wstępu w dniu datowania biletu na peron stacji, wskazanej na bilecie.

Bilet peronowy, wydany między godziną 23 a 24, otrzymuje datę dnia następnego.

Post. wyk. II. Miesięczne bilety peronowe dają prawo wstępu na peron stacji, wskazanej na bilecie, dowolną ilość razy, w ciągu terminu ich ważności.

Post. wyk. III. Osoby z biletami peronowymi mają prawo wstępu na peron i do poczekalni, znajdujących się w odgródzonej części stacji, tylko po jej otwarciu przed odjazdem lub przed przybyciem pociągów; z chwilą zamykania odgródzonej części stacji lub na zarządzenie właściwego organu stacyjnego osoby te powinny opuścić peron, względnie poczekalnie.

Post. wyk. IV. Osoba, posiadająca bilet peronowy, ma prawo wziąć z sobą bez takiego biletu najwyżej dwoje dzieci w wieku do ukończonych lat 4.

Post. wyk. V. Dla psa, wprowadzonego na peron, powinien być nabyty także bilet peronowy.

6. Kto, nie mając zamiaru jazdy, zajmie miejsce w pociągu, przygotowanym do odjazdu, powinien niezwłocznie opuścić wagon i zapłacić 5 zł.

7. Na każdą uiszczoną dopłatę należy wydać pokwitowanie”.

10) **W art. 21.** „Odjazd. Spóźnienie się podróżnych” w ust. 3 skreśla się słowo „jednak” a słowo „zawiadowcy stacji” zmienia się na „właściwemu organowi stacyjnemu”.

11) **W tymże artykule 21** postanowienie wykonawcze do ust. 3 otrzymuje liczbę III, a do tegoż ustępu dodaje się dwa nowe postanowienia treści następującej:

„Post. wyk. I. Postanowienie powyższe co do poświadczania biletów w razie nieużycia ich w pierwszym dniu ważności nie stosuje się do biletów na

przejazdy pomiędzy stacjami kolei górnośląskich Dyrekcji Katowickiej (Por. post. wyk. III do art. 13).

Post. wyk. II. Podróżny, który spóźnił się na pociąg i opuszcza stację z biletem, przeciętym przy wejściu na peron, powinien nawet w tym wypadku, gdy bilet jego daje mu prawo przejazdu innym pociągiem bez dalszych formalności, przedstawić swój bilet do poświadczania jego ważności właściwemu organowi stacyjnemu. Opłaty za dokonane wyjście z tym biletem na peron nie pobiera się”.

12) **W art. 24** „Postoje” w ust. 3 oraz w postanowieniu wykonawczym do tego ustępu kwotę 35 zł. zmienia się na 100 zł.

13) **W art. 25** „Przerwy podróży” postanowienia I i II otrzymują brzmienie następujące:

„Post. wyk. I. Bilety ważne 1 dzień nie dają prawa przerwy podróży; ważności 2 dni uprawniają do jednorazowej, a ważności dłuższej do dwukrotnej przerwy podróży.

Post. wyk. II. Podróżny, który przerywa podróż, powinien przedstawić swój bilet do poświadczania właściwemu organowi stacyjnemu natychmiast po odejściu pociągu, którym przyjechał”.

14) **W art. 27** „Przewóz zwierząt w pociągach osobowych” post. wyk. II do ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Psy w wagonach osobowych, jak również i w bagażowych przewozi się za kwitami bagażowymi z napisem „pies” względnie za specjalnymi biletami w tym celu zaprowadzonymi”.

15) **W tymże art. 27** w postan. wyk. do ust. 5 słowa „w art. 16 ust. 2, 3 i 5” zmienia się na „w art. 16, ust. 2 i 5”.

16) **W art. 30** „Określenie” w post. wyk. do ust. 1 skreśla się zdanie:

„Na każdy bilet wolno wysłać nie więcej, niż 3 sztuki bagażu”.

17) **W tymże art. 30** w ust. 3 w okresie pierwszym słowa „a uiszczoną opłatą taryfową” przedstawia się na miejsce po słowach „do stacji przeznaczenia”.

18) **W tymże art. 30** i w tymże ustępie 3 słowa, zawarte w nawiasie, skreśla się, natomiast po słowach „w art. 29, ust. 1” dodaje się słowa „taryfy niniejszej”, a w dwóch miejscach po słowach „Przepisów Przewozowych” dodaje się słowa „zawartych w części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt”.

19) **W art. 32** „Nadawanie” ustęp 6 uzupełnia się następująco:

„Kolej może odprawiać bagaż również za innego rodzaju dokumentami, naprzykład, za biletami bagażowymi.

Warunki tego przewozu powinna kolej podać do wiadomości publicznej przez wywieszenie ogłoszenia na stacjach”.

20) **W art. 34** „Wydawanie” ustęp 2 uzupełnia się nowym postanowieniem wykonawczym treści następującej:

„Post. wyk. III. Podróżny może przy wydaniu bagażu zażądać sprawdzenia jego wagi w swej obecności.

Za dokonanie tej czynności kolej pobiera opłatę, przewidzianą w części II taryfy niniejszej.

Oplatę pobraną zwraca się podróżnemu, jeżeli stwierdzony będzie brak wagi, za który kolej odpowiada".

21) W tymże art. 34 słowa, zawarte w nawiasie, skreśla się, natomiast po słowach „Przepisów Przewozowych” dodaje się słowa „zawartych w części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt”.

22) W art. 36 „Odpowiedzialność kolei za zaginięcie, brak lub uszkodzenie bagażu” w ust. 3 skreśla się słowa, zawarte w nawiasie.

23) Art. 39 „Przechowywanie bagażu” otrzymuje brzmienie następujące:

„Artykuł 39. Przechowywanie bagażu.

Kolej powinna na stacjach, które przyjmują bagaż do przewozu, w miarę możliwości urządzać pomieszczenia, w których podróżni mogliby czasowo przechowywać swój bagaż za opłatą, podaną do publicznej wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia na stacji. Kolej odpowiada w tym wypadku jako przechowawca.

Post. wyk. I. Na stacjach, na których bagaż przyjmuje się do czasowego przechowania pod odpowiedzialnością kolei, powinno być to podane do publicznej wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia.

Post. wyk. II. Kolej bierze bagaż na przechowanie najdłużej na przeciąg 4-ch tygodni, na czas zaś dłuższy ponadto tylko na wyraźne życzenie podróżnego.

Post. wyk. III. Na bagaż, złożony do przechowania, kolej wydaje kwit.

Post. wyk. IV. Pieniądzy, papierów wartościowych, kosztowności, przedmiotów, podlegających łatwo zepsuciu, oraz przedmiotów niebezpiecznych, zwłaszcza nabitej broni palnej, materiałów żrących i cuchnących, jakoteż materiałów łatwo zapalnych lub łatwo wybuchających nie wolno oddawać na przechowanie.

Przedmioty o dużej pojemności kolej przyjmuje do przechowania, o ile warunki miejscowe na pomieszczenie ich pozwalają.

Post. wyk. V. Kolej może odmówić przyjęcia na przechowanie bagażu uszkodzonego, albo wadliwie lub wcale nieopakowanego. Jeżeli jednak kolej przyjmie taki bagaż, ma prawo zaznaczyć to pisemnie w kwicie. Nadawca, przyjmując taki kwit, uznaje opisaną niedostateczność opakowania.

Za rzeczy, znajdujące się w przedmiotach niezamkniętych, zwłaszcza w ubraniach, płaszczach, pledach i t. p. kolej nie odpowiada.

Post. wyk. VI. Okaziciel kwitu może w godzinach przyjmowania i wydawania bagażu żądać wydania przedmiotów do przechowania oddanych. Wydawanie następuje za zwrotem kwitu i uiszczeniem opłaty za przechowanie. Jeżeli podróżny nie może okazać kwitu, stosuje się postanowienia art. 34 ust. 5.

Post. wyk. VII. Bagaż, nieodebrany po upływie czasu, oznaczonego post. wyk. 2, uważa się jako przedmiot znaleziony i postępuje się z nim według odpowiednich przepisów.

Post. wyk. VIII. Za zagubienie lub uszkodzenie bagażu, oddanego do przechowania, kolej odpowiada do wysokości udowodnionej szkody nie wyżej, jak do kwoty 100 złotych za sztukę. Kwotę tę może kolej

podwyższyć i żądać za to specjalnej opłaty. Wysokość podwyższonej w ten sposób kwoty jak również wysokość specjalnej opłaty musi być podana do publicznej wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia na stacji.

Post. wyk. IX. Jeżeli podróżny na stacji, i której nie ma urządzonych kolejowych przechowalń oddaje bagaż na czasowe przechowanie osobom, a tego przez wywieszenie ogłoszenia uprawnionym, i czyni on to na odpowiedzialność tych osób, przyczem jednak mają analogiczne zastosowanie powyższe postanowienia”.

24) W art. 40 „Nadawanie” w post. wyk. II-b) do ust. 1 słowa, zawarte w nawiasie, skreśla się natomiast po słowach „Przepisów Przewozowych” dodaje się słowa „zawartych w części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt”.

25) W tymże art. 40 ustęp 2 uzupełnia się następującym postanowieniem wykonawczem:

„Post. wyk. Jeżeli nadawca nie umieści na przesyłce adresu odbiorcy ze wskazaniem stacji przeznaczenia lub zaopatrzy przesyłkę w adres niedostateczny lub umocuje go nietrwale lub nie usunie poprzednich nalepek, to kolej ma prawo zaopatrzyć przesyłkę w wspomniany adres własnymi środkami za opłatą, przewidzianą w części II taryfy niniejszej”.

26) W tymże art. 40 w ust. 5 oraz w postanowieniu wykonawczem do tegoż ustępu po słowach „kwit bagażowy” dodaje się słowa „względnie innego rodzaju dokument, używany do odprawy bagażu”.

27) W art. 42 „Wydawanie” postanowienie wykonawcze do ust. 1 otrzymuje liczbę I i uzupełnia się go po słowach „kwitu bagażowego” słowami „względnie odpowiedniego dokumentu przewozowego”.

28) W tymże art. 42 ustęp 1 uzupełnia się nowym postanowieniem wykonawczem treści następującej:

„Post. wyk. II. Odbiorca może przy wydaniu przesyłki zażądać sprawdzenia jej wagi w swej obecności.

Za dokonanie tej czynności kolej pobiera opłatę, przewidzianą w części II taryfy niniejszej.

Oplatę pobraną zwraca się odbiorcy, jeżeli stwierdzony będzie brak wagi, za który kolej odpowiada”.

29) W tymże art. 42 w ust. 2 słowa, zawarte w nawiasie, skreśla się, natomiast po słowach „Przepisów Przewozowych” dodaje się słowa „zawartych w części I Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt”.

30) W art. 43 „Odpowiedzialność kolei za zaginięcie, brak lub uszkodzenie przesyłek nadzwyczajnych” skreśla się słowa, zawarte w nawiasie, natomiast po słowie „towary” dodaje się słowa „według postanowień, zawartych w części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt”.

W części II.

31) W rozdziale I „Przewóz osób” w dziale A „Zasady obliczania” w punkcie 4-a skreśla się słowa „na kolejach obszaru województw: poznańskiego i pomorskiego”.

32) W tymże rozdziale I w dziale B „Dopłaty za przejście do klasy wyższej lub do pociągu droższego” pomiędzy tytułem tego działu, a punktem 1

dodaje się nagłówek: Do art. 16 Przepisów Przewozowych wraz z postanowieniami wykonawczymi", a punkt 1 po tablicy uzupełnia się zdaniem następującym: „Przy przejściu z biletem kl. IV do wagonu klasy wyższej lub do pociągu pośpiesznego pobiera się różnicę ceny biletów odnośnych klas, względnie pociągów”.

33) **W tymże rozdziale I** i w tymże dziale B skreśla się punkty 3 i 9, wskutek czego punkty 4, 5, 6, 7 i 8 otrzymują numerację odpowiednio 3, 4, 5, 6 i 7.

34) **W tymże rozdziale I** w dziale C „Bilety okresowe” punkt 1 po słowach „i miesięczne” uzupełnia się słowami „a na kolejach górnośląskich Dyrekcji Katowickiej również tygodniowe kl. IV”.

35) **W tymże rozdziale I** i w tymże dziale C punkt 3 uzupełnia się ustępem następującym: „Przejazd pociągami pośpieszonymi za biletami tygodniowymi kl. IV nie jest dozwolony nawet za dopłatą”.

36) **W tymże rozdziale I** i w tymże dziale C punkt 4 uzupełnia się ustępem następującym: „Przejazd za biletami tygodniowymi kl. IV w wagonie klasy wyższej nie jest dozwolony nawet za dopłatą”.

37) **W tymże rozdziale I** i w tymże dziale C w punkcie 7 skreśla się słowo „i”, zawarte pomiędzy słowami „włącznie” i „miesięczne”, a po słowie „kalendarzowy” dodaje się słowa „i tygodniowe kl. IV z ważnością na jeden tydzień od niedzieli do soboty włącznie”.

38) **W tymże rozdziale I** i w tymże dziale C punkt 8 uzupełnia się następująco:

„Kolej może wymagać, aby bilet okresowy był umieszczony w ramce przez kolej dostarczona.

Cenę formularza oraz ramki kolej podaje do wiadomości publicznej przez wywieszenie ogłoszenia na stacjach.

Na kolejach górnośląskich Dyrekcji Katowickiej warunki zamawiania biletów okresowych mogą być odmienne; powinny być one podane do wiadomości publicznej przez wywieszenie ogłoszenia na stacjach”.

39) **W tymże rozdziale I** i w tymże dziale C w punkcie 10 w zdaniu pierwszym po słowach „Za bilet” dodaje się słowo „tygodniowy”.

40) **W tymże rozdziale I** i w tymże dziale C w punkcie 14 słowa „Cena biletu miesięcznego wynosi” zmienia się na „Cena biletu tygodniowego kl. IV wynosi 5-krotną, a biletu miesięcznego”.

41) **W tymże rozdziale I** w dziale D „Ulgi taryfowe ze względów społecznych i humanitarnych” poddział III — A — a „Przejazdy między miejscem zamieszkania i pracy.

a) „Za biletami tygodniowymi” uzupełnia się nowym punktem 13 treści następującej: „13. Postanowienia powyższe (1 — 12) nie mają zastosowania w komunikacji wewnętrznej pomiędzy stacjami kolei górnośląskich Dyrekcji Katowickiej”.

42) **W tymże rozdziale I** i w tymże dziale D poddział III — A — b „Za biletami powrotnymi” rozpada się na dwie części.

Pierwsza część otrzymuje nagłówek „aa) We wszystkich komunikacjach z wyjątkiem w komunikacji wewnętrznej pomiędzy stacjami kolei górnośląskich Dyrekcji Katowickiej” i do niej wchodzi wszystkie postanowienia wymienionego poddziału III — A — b od punktu 1 do 7, przyczem w punkcie 2 skreśla

się słowa „ustalonego wzoru”, a w punkcie 4 słowa „wydaje się” zmienia się na „uprawnijają do przejazdu”.

Druga część otrzymuje nagłówek „bb) W komunikacji wewnętrznej pomiędzy stacjami kolei górnośląskich Dyrekcji Katowickiej” i do niej wchodzi następujące postanowienia:

1. robotników wyjeżdżających nie codziennie, lecz w pewne tylko dni, ze stacji, w pobliżu której znajduje się miejsce ich pracy, do stacji, w pobliżu której (oni lub ich rodzina) stale zamieszkują, przewozi się w wagonach kl. IV za ulgowymi biletami powrotnymi na podstawie osobnych zaświadczeń.

2. Zaświadczenia te powinien wydawać pracodawca; mają one zawierać podpis atramentowy pracodawcy oraz robotnika i poświadczenie właściwego. urzędu gminnego lub miejskiego.

3. Zaświadczenia te ważne są na przeciąg 6 miesięcy od dnia wystawienia. Kasa stempluje je przy każdorazowym wydawaniu biletu.

4. Bilety te uprawniają do przejazdów w soboty oraz dni przedświąteczne, lub w niedzielę oraz w dni świąteczne do stacji, w pobliżu której (oni lub ich rodzina) stale zamieszkują, a w niedziele lub w dni świąteczne oraz w poniedziałki lub w dni poświąteczne do stacji, w pobliżu której znajduje się miejsce ich pracy.

5. Bilety powrotne są ważne najdłużej 7 dni, licząc od dnia wydania.

6. Kolej może zezwolić na użycie biletu powrotnego także w inne dni, o ile zaświadczenie zawierać będzie poświadczenie pracodawcy, że podział pracy nie uwzględnia niedziel, świąt lub pór dnia, robotnik wyjeżdża na urlop lub zachorował, że stosunek służbowy został rozwiązany, że ruch w fabryce wstrzymano i t. p. W takim wypadku kolej poświadcza na biletach ich odmienną ważność, co jednakże nie wpływa na zmianę siedmiodniowego okresu ważności.

7. Przerwa podróży jakoteż przejście do klasy wyższej lub do pociągu droższego nie są dozwolone.

8. Cena biletu powrotnego wynosi cenę normalną odnośnego biletu klasy IV za przejazd w jedną stronę, jednak najmniej za odległość 25 km.

9. Zaświadczenie powinno się okazywać równocześnie z biletem na przejazd, przyczem zaświadczenia, wypełnione nienależycie, z przekreśleniami, dopiskami i t. p. będą uznawane za nieważne i odbierane okazicielowi.

10. Wszelkie nadużycia z zaświadczeniami będą pociągać za sobą utratę ulgi przynajmniej na czas, na który je wydano.

Prócz tego władze kolejowe mają prawo do dalszych kroków w myśl ogólnych przepisów przewozowych”.

43) **W tymże rozdziale I** w dziale E „ulgi taryfowe przy przejazdach grupami do miejsc odпустowych oraz w celach kulturalno-oświatowych, krajoznawczych i sportowych” punkt 2 otrzymuje brzmienie następujące: „2. Ulgi powyższe stosuje się, o ile odległość przejazdu w jedną stronę wynosi co najmniej 30 kilometrów i dana grupa podróżnych składa się co najmniej 30 osób.

Członkom zalegalizowanych towarzystw sportowych, krajoznawczych i turystycznych ulgi powyższe

mogą być przyznane nawet w wypadkach, gdy dana grupa uczestników wycieczki składać się będzie z ilości poniżej 30 osób, nie mniej wszakże, niż z 10 osób”.

44) **W tymże rozdziale I** i w tymże dziale E po ustępie pierwszym punktu 5 przed słowami: „Na podstawie” dodaje się następujący ustęp: „Dla wycieczek, w których bierze udział mniejsza liczba osób, niż 30 (punkt 2) termin wystąpienia ze zgłoszeniem do Dyrekcji skraca się do dni 3”.

45) **W rozdziale II** „Bilety peronowe” skreśla się punkt 1, wskutek czego zmienia się odpowiednio numerację punktów następujących.

46) **W rozdziale IV** „Przewóz bagażu” dodaje się nowy punkt 6 treści następującej: „6. Za przewożenie bagażu przy wydaniu na żądanie odbiorcy kolej pobiera opłatę w wysokości 20 groszy od sztuki”.

47) **W rozdziale V** „Przewóz przesyłek nadzwyczajnych” pierwsze 5 punktów zmienia się na poniżej przytoczone 3 punkty:

„1. Opłaty za przewóz przesyłek nadzwyczajnych w pociągach osobowych i mieszanych od każdego zaczętych 10 kg. (stawki przewozowe) wynoszą o 25% więcej od odnośnych stawek przewozowych dla bagażu (rozdział IV, punkty 1—3).

2. Opłaty od 10 kg. za daną strefę (stawki przewozowe) zaokrągla się do najbliższych pełnych groszy wzwyż.

3. Opłaty za przewóz od każdego 10 kg. (stawki przewozowe) w pociągach pośpiesznych, niezależnie od odległości, wynoszą o 75 gr. więcej, a w pociągach luksusowych (ekspresowych) o 1.50 zł. więcej od odnośnych stawek przewozowych, przewidzianych dla pociągów osobowych lub mieszanych”.

48) **W tymże rozdziale V** punkty 6 i 7 otrzymują numerację 4 i 5, a po nich dodaje się nowe punkty 6 i 7 treści następującej:

„6. Za przeważenie przesyłki nadzwyczajnej przy wydaniu na żądanie odbiorcy kolej pobiera opłatę w wysokości 20 groszy od sztuki.

7. Za umieszczanie na przesyłce adresu odbiorcy ze wskazaniem stacji przeznaczenia kolej pobiera opłatę w wysokości 20 groszy od sztuki”.

49) **W rozdziale VI** „Przewóz czasopism, broszur i książek” dodaje się nowy punkt 8 treści następującej: „8. Postanowienia powyższe (1—7) nie mają zastosowania na kolejach górnośląskich Dyrekcji Katowickiej; przewóz czasopism, broszur i książek temi kolejami uskutecznia się według postanowień dla przewozu przesyłek nadzwyczajnych (rozdział V)”.

50) **Rozdział VIII** „Podatek przewozowy na rzecz W. M. Gdańska” skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1925 r. Jednocześnie od tejże. daty traci moc obowiązującą następujące rozporządzenia Ministra Kolei:

1) z dnia 12 października 1923 r. o wprowadzeniu na polskich kolejach górnośląskich postanowień taryfowych, zawartych w części II „Taryfy polskich normalnotorowych kolei państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych” (Dz. U. R. P. № 109, poz. 864) i

2) z dnia 10 marca 1924 r. o zmianach postanowień szczególnych, obowiązujących na polskich kolejach górnośląskich, do części II „Taryfy polskich normalnotorowych kolei państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych” (Dz. U. R. P. № 24, poz. 255).

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*